

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Jany Kábrtové a Mgr. Tomáše Blažka ve věci

žalobce: **TCM POINT s. r. o.**, IČ 28785517
sídlem Masarykovo náměstí 18, 549 54 Police nad Metují
zastoupen JUDr. Davidem Karabcem, advokátem,
sídlem Na Stráži 1306/5, 180 00 Praha,

proti
žalovanému: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce**
inspektorát v Hradci Králové, IČ 75014149
sídlem Březhradská 182, 503 32 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. března 2019, č. j. SZPI/AK664-1/2019,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 11. března 2019, č. j. SZPI/AK664-1/2019, se zrušuje a věc se žalovanému vrací k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 17 923 Kč, tyto k rukám zástupce žalobce, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou ze dne 6. 5. 2019 podanou včas u Krajského soudu v Hradci Králové domáhal zrušení jednak rozhodnutí Státní zemědělské a potravinářské inspekce,

inspektorát v Hradci Králové (dále jen „žalovaný“) ze dne 11. 3. 2019, č. j. SZPI/AK664-1/2019, kterým bylo změněno Opatření č. P019-61261/19/D, jednak Sdělení o vyřízení námitek ze dne 28. 3. 2019, č. j. SZPI/AJ625-14/2019 (dále jen „Sdělení“), kterým bylo shledáno, že námitky proti protokolu o kontrole č. P019-61261/19 (dále jen „Protokol“) nejsou důvodné. Usnesením ze dne 12. 5. 2021 bylo řízení o žalobě proti Sdělení vyloučeno k samostatnému projednání.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce úvodem sdělil, že z bodu 2 Protokolu plyne, že předmětem kontroly bylo uvádění zavádějících informací u potravin dle článku 7 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011, o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnic Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004 (dále jen nařízení (EU) č. 1169/2011). Žalobce vznesl proti kontrolním zjištěním námitky, a to z důvodu, že žalovaným je opětovně uváděno, že použitím termínu „medicinální houby“ dochází k připisování vlastností potravinám, které umožňují zabránit určité lidské nemoci, zmírnit ji nebo vyloučit a mohlo tak být ovlivněno nákupní rozhodnutí průměrného spotřebitele ve prospěch uskutečnění nákupu takové potraviny, neboť označení „medicinální“ je zavádějící informací ve smyslu článku 7 odst. 3 nařízení (EU) č. 1169/2011 a tedy v rozporu s citovaným nařízením. Ačkoliv žalovaný neuložil žádné opatření k odstranění zjištěných nedostatků, s odkazem na to, že popisovaný stav je předmětem Opatření č. P902- 60316/18/D02 ze dne 1. 2. 2018, žalovaný měl podle názoru žalobce vyčkat výsledků správní žaloby podané u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 30 A 82/2018 proti výroku žalovaného „že kontrolovaná osoba porušila ustanovení § 5d odst. 2 zákona č. 40/1995 Sb., tak jak je uvedeno na straně č. 12 v čl. III. protokolu č. P930-60316/18 ze dne 2. května 2018, čímž nebylo splněno zvláštní opatření č. P902-60316/18/D02 v plném rozsahu a zvláštní opatření č. P902-60316/18/D v bodě D02 nadále trvá“. Žalobce je toho názoru, že předmětem tohoto řízení je nejen nezákonnost tohoto rozhodnutí žalovaného, ale také (předběžná) právní otázka, zda užívání pojmu „medicinální“ porušuje ustanovení shora uvedených právních předpisů.
3. Žalobce dále uvedl, že nařízení (EU) č. 1169/2011 je vždy nutné vykládat z pohledu tzv. průměrného spotřebitele, jehož definice vychází především z rozhodovací praxe soudů. Dle směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2005/29/ES ze dne 11. 5. 2005, o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu (dále jen „směrnice č. 2005/29/ES“) je průměrným spotřebitelem takový spotřebitel, který má dostatek informací a je v rozumné míře pozorný a opatrný, a to s ohledem na sociální, kulturní a jazykové faktory. Tuto definici vymezil Soudní dvůr Evropské unie a jedná se o tzv. normativní model průměrného spotřebitele. Každý přiměřeně dobře informovaný, rozumně pozorný a opatrný adresát takového sdělení je schopen rozpoznat, že v případě hub se vždy jedná o doplněk stravy, který má dodat lidskému organismu prospěšné látky, které v běžných potravinách nenajde. Rozhodně tedy běžně používaný název „medicinální“ nelze brát jako zdravotní tvrzení. Jde o přenesení tradiční čínské medicíny a účinků hub (botanicals) do současnosti, kdy povědomí a očekávání průměrného spotřebitele je dostatečným korektivem.

4. Průměrný spotřebitel nemá u potravinového doplňku, kterým výrobky žalobce jsou, taková očekávání jako u léčiva. Spotřebitel ví, že si kupuje potravinový doplněk vyrobený z hub a nemůže tudíž očekávat stejné účinky jako u léčiva (léku), které podléhá schválení státními orgány. Nejde tedy o nedovolená tvrzení ani o zavádějící informace. Pokud je tedy žalobci vytýkáno užívání slova „medicinální“, resp. sousloví „medicinální houby“, jde o nesprávné posouzení. Pojem „medicinální houby“ je nejbližší překlad anglického „medicinal fungi“, což je celosvětově uznávané označení určité skupiny hub s vyšším poměrem bioaktivních látek. I české označení je standardní a známé, vyskytuje se i v odborné literatuře. Dle žalobce je právě touto odbornou osvětou vytvářeno povědomí průměrného spotřebitele o účincích potravinových doplňků, kterými léčivé houby jsou, aniž by jim spotřebitel nutně dával jiný význam.
5. Stejným způsobem jako medicinální houby jsou na trh uváděny i léčivé rostliny, kde by bylo možné argumentovat seznamem obsahujícím stovky položek, např. Meduňka lékařská, Heřmánek lékařský, kde spotřebitel rovněž neočekává léčivé účinky nahrazující standardní léčivo. Žalobce proto nesouhlasí, že nedodržel čl. 7 odst. 3 nařízení (EU) č. 1169/2011 tím, že označil a uváděl na trh potraviny, které byly označeny v hlavním zorném poli na etiketě a při jejich grafickém znázornění při prodeji komunikačními prostředky na dálku zavádějící informací „medicinální“. Žalobce nesouhlasí s tvrzením, že toto označení je patrné na grafickém znázornění potravin při uvádění na trh. Ze snímků etiket, které jsou přílohou Protokolu č. P019-61261/19 jako Fotodokumentace, nevyplývá nic jiného než to, že sousloví „medicinální houby“ tvoří pouze okrajovou součást loga Mycomedica a nachází se zcela mimo zorné pole spotřebitele. Hlavní informací na obalu výrobku je jeho obchodní označení a vyobrazení výrobku, včetně informace o jeho složení. Žádný průměrný spotřebitel, který má dostatek informací a je v rozumné míře pozorný a opatrný, a to s i ohledem na jeho sociální, kulturní a jazykové faktory tedy podle názoru žalobce nemůže zaměnit tyto výrobky za výrobky jiného složení, např. z hub nebo jeho částí, popř. extraktů, jak se snaží žalovaný dovodit. K takovému závěru žalovaný nemůže dojít, aniž by předtím provedl průkazné a dostatečně reprezentativní šetření mezi spotřebiteli. Závěr žalobce o porušení článku 7 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 1169/2011 tedy nemůže obstát, neboť toto posouzení v daném případě vychází pouze z volné úvahy žalovaného, aniž by bylo jakkoliv odůvodněno relevantními důkazními prostředky. Takové tvrzení je nutné považovat za nepřezkoumatelné a tedy za nezákonné, a to včetně souvisejícího Opatření č. P019-61261/19/D k nápravě zjištěných nedostatků. Z uvedených důvodů proto žalobce nemůže souhlasit s tvrzením žalovaného, že by v konečném spotřebiteli mohl vzbudit dojem, že předmětné potraviny obsahují ve svém složení houby či jejich složky, a to z hlediska vlastností složení předmětných potravin.
6. Žalobce vznesl námitky také proti kontrolním zjištěním uvedeným v bodě 4, a to z toho důvodu, že žalovaný dostatečně nepřihlédl k závažnosti ekonomického poškození žalobce. Množství etiket, na kterých je uveden pojem „medicinální houby“, spotřebuje žalobce za výrazně delší období, než pouze do 1. 9. 2019, resp. do 1. 10. 2019; předběžný odhad je nejméně do 31. 12. 2020. Jedna etiketa přitom stojí cca 6,-Kč, což v aktuálním množství znamená značnou ekonomickou ztrátu pro žalobce přesahující 1.000.000,-Kč, jak bylo doloženo. Všechny etikety byly navíc před uvedením výrobku na trh schváleny Ministerstvem zdravotnictví ČR, včetně pojmu „medicinální“. To vše za situace, kdy ve skutkově shodné věci je žalobcem proti žalovanému vedeno u Krajského soudu v Hradci Králové řízení pod sp. zn. 30 A 82/2018, přičemž v dané věci nebylo doposud

rozhodnuto, kdy toto rozhodnutí má charakter předběžné otázky s přímým dopadem na rozhodovací praxi žalovaného v této věci.

7. Závěrem žalobce sdělil své přesvědčení, že jednáním žalovaného dochází k diskriminačnímu jednání vůči žalobci s prvky libovůle a tím dochází k porušení práva na spravedlivý proces. Opakované kontroly žalobce nepřiměřeně zatěžují, a to jak časově, finančně, tak i personálně. Nepřezkoumatelné závěry žalovaného poškozují žalobce a představují zásah do jeho práv. Časté změny označení výrobků, webových stránek a informací pro spotřebitele přináší nejenom přímé ekonomické ztráty, ale i nevyčíslitelné ztráty na dobré pověsti žalobce, nepředvídatelné změny chování spotřebitelů a ztráty internetového obchodu. Žalobce je toho názoru, že jde o cílenou snahu žalovaného o jeho diskriminaci vůči jiným subjektům na trhu s medicínami houbami. To je patrné především z doloženého přehledu k Námítkám proti protokolu ze dne 01. 03. 2019, vydaného pod č. P019-61261/19, ze dne 15. 3. 2019, obsahujícího seznam odkazů na internetové stránky přímých konkurentů žalobce na trhu, jejichž texty obsahují buď neschválená zdravotní tvrzení nebo výraz „medicínální“ či „léčivé“ houby, aniž by byly tyto společnosti žalovaným postihovány.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

8. Žalovaný předně uvedl, že jeho sdělení o vyřízení námitek ze dne 28. 3. 2019, č. j. SZPI/AJ625-14/2019, není rozhodnutím, kterým by žalobci byly ukládány jakékoli povinnosti, ani mu tímto úkonem nebyla založena žádná práva. Nejde tedy o rozhodnutí ve smyslu § 67 a násl. zákona č. 500/2004, správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Rovněž protokolem o kontrole č. P019-61261/19 ze dne 1. 3. 2019 nebyla žalovanému uložena žádná povinnost. Tento obsahoval pouze kontrolní zjištění. Sdělení o vyřízení námitek tedy není soudně přezkoumatelné. K tomu odkázal žalovaný i na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu, z níž vyplývá konstantní závěr, že protokol o kontrole obsahuje toliko kontrolní zjištění, čili zjištění skutková, jimiž nemůže být nikterak zasaženo do práv kontrolovaného subjektu, a ani „rozhodnutí“ o námítkách proti zjištění uvedenému v protokolu proto nejsou samostatně soudně přezkoumatelná žalobami dle soudního řádu správního (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15.2.2017, č.j. 6 Afs 194/2016 – 30).
9. K předmětu soudního řízení vedeného pod sp. zn. 30 A 82/2018 žalovaný konstatoval, že jeho podstatou není posouzení nedodržení zákazu stanoveného v čl. 7 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 1169/2011, kdy informace o potravinách nesmějí být zavádějící, zejména pokud jde o charakteristiky potraviny a zvláště o její povahu, totožnost, vlastnosti, složení, množství, trvanlivost, zemi původu nebo místo provenience, způsob výroby nebo získání. Opatření č. P019-61261/19/D v bodech D03 a D04 by bylo uloženo, i kdyby na etiketách výrobků nebylo uvedeno „medicínální“, neboť podstatou žalobcova protiprávního jednání je v tomto případě uvádění zavádějící informace, že předmětné výrobky jsou označeny informací „medicínální houby“, ač předmětné produkty ve svém složení žádné houby ani výtažky z nich neobsahují. V označeném soudním řízení není ani projednávána problematika
10. označování doplňků stravy uváděných žalobcem na trh - předmětem soudního řízení je kontrola, která byla zaměřena na dodržování povinností stanovených pro reklamu na potraviny, včetně internetové reklamy, kontrolu domén mycomedica.cz, cinskyherbar.cz a tcmencyklopedie.cz a nabízení k prodeji na internetu. Žalovaný dále uvádí, že pasivním přístupem by bylo ohroženo právo spotřebitelů na informace o potravinách uváděných na trh, kdy tento veřejný zájem náleží mezi nejvýznamnější, a z tohoto důvodu bylo

uloženo předmětné opatření č. P019-61261/19 ze dne 01. 03. 2019. Ochrana tohoto veřejného zájmu je žalovanému nadřazena nad ochranu ekonomických žalobce.

11. K výkladu slova „medicinální“ žalovaný odkázal na slovník spisovné češtiny, dle kterého toto přídavné jméno znamená: 1) léčebný, léčivý, zdravotní, 2) lékárnický. Žalobcem zmíněná definice průměrného spotřebitele, která je zakotvena ve směrnici č. 2005/29/ES, je určující i pro správní orgán. Citovaná směrnice vedle pojmu průměrného spotřebitele také zavádí zvýšenou ochranu tzv. zranitelných spotřebitelů, tj. osob, které jsou s ohledem na svůj věk, duševní nebo fyzické slabosti či důvěřivosti snadněji ovlivnitelné na ně zacílenými obchodními praktikami. V posuzovaném případě hrají důležitou roli vlastnosti relevantní skupiny spotřebitelů, kdy kritériem pro její určení bude zejména nabízený nebo poskytovaný produkt nebo služba. Průměrný spotřebitel je tedy ideální model, myšlenkový produkt, jemuž ve skutečnosti nemusí odpovídat žádný jedinec ze sledované skupiny. Soudy České republiky se přiklání k interpretaci pojmu spotřebitele jako tzv. průměrného spotřebitele vymezeného judikaturou Soudního dvora Evropské unie. Podle rozhodovací praxe Nejvyššího soudu České republiky *„Hledisko průměrného spotřebitele bere v úvahu spotřebitele, který má dostatek informací a je v rozumné míře pozorný a opatrný s ohledem na sociální, kulturní a jazykové faktory (jak je vykládáno Soudním dvorem EU)“*.
12. Dle právní úpravy obsažené v preambuli bodu č. 20 nařízení (EU) č. 1169/2011 by právní předpisy o poskytování informací o potravinách měly zakázat používání informací, které by uváděly spotřebitele v omyl, zejména pokud jde o charakteristiky potravin, jejich účinky nebo vlastnosti, nebo které potravinám připisují léčebné vlastnosti. Má-li tento zákaz být účinný, měl by se vztahovat také na obchodní úpravu potravin a na související reklamu. V čl. 7 odst. 3 tohoto nařízení je pak uvedeno, že s výhradou předpisů Společenství, které se vztahují na přírodní minerální vody a na potraviny určené pro zvláštní výživu, nesmějí informace o potravině připisovat jakékoliv potravině vlastnosti umožňující předcházet určité lidské nemoci, léčit ji nebo ji vyléčit, nebo tyto vlastnosti uvádět. Výše uvedené zákazy týkající se označování a reklamy na potraviny ve vztahu k léčivým vlastnostem pak unijní legislativa výslovně vztahuje i k doplňkům stravy (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2014, sp. zn. 4 As 98/2013, nebo rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 13. 9. 2016, sp. zn. 11 A 88/2014).
13. Dle žalovaného lze usuzovat, že relevantní skupinou budou spotřebitelé, kteří mají zdravotní problémy, mohou trpět vážnou nemocí nebo naopak chtějí svým zdravotním problémům aktivně přecházet. Spotřebitelé mohli být na základě informace „medicinální houby“ poskytovanou kontrolovanou osobou ovlivněni, neboť pod touto informací si průměrný spotřebitel představí houby s léčebnými, léčivými, zdravotnickými či lékárnickými účinky. Využíváním termínu „medicinální“ při uvádění produktů žalobcem na trh vyvolává dojem, že pokud budou spotřebitelé konzumovat předmětné doplňky stravy, může mít tato skutečnost pozitivní vliv na jejich zdravotní stav a průběh jejich nemoci. Spotřebitelé byli tedy ohroženi na svém právu být plně informováni o účincích a charakteru potravin uváděných kontrolovanou osobou na trh, neboť se mohli na základě uvedení zakázaného léčebného tvrzení domnívat, že se jedná o léčebný přípravek, jehož užívání vyřeší zdravotní problémy nebo jim může předcházet. Lze mít za to, že skupina osob nemocných určitou chorobou je obzvláště zranitelná jako cílová skupina na produkt slibující vyléčení. Průměrný spotřebitel nemocný určitou chorobou je totiž nepochybně více náchylný uvěřit určitému tvrzení ohledně vyléčení jeho choroby než průměrný zcela zdravý spotřebitel. Obchodní úprava doplňků stravy

uváděných žalobcem na trh může ve spotřebiteli vyvolat mylný dojem, že se jedná o léčivý přípravek.

14. Rovněž dle Stanoviska Ministerstva zemědělství ze dne 18. 7. 2018 je termín „medicinální“ považován za zavádějící informaci. Žalobcem zmíněné léčivé rostliny jsou dle žalovaného rostlinami, které v určitém případě mohou být potravinou či surovinou pro výrobu potravin. Pokud by byly užity pro výrobu doplňků stravy, musely by taktéž naplňovat požadavky unijního práva na označování a reklamu, např. také požadavky uvedené v čl. 10 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006, o výživových a zdravotních tvrzeních při označování potravin, (dále jen nařízení (EU) č. 1924/2006), nařízení (EU) č. 1169/2011, vyhláška č. 58/2018 Sb., o doplňcích stravy a složení potravin, kdy podle § 3 odst. 4 písm. a) označování nesmí doplňkům stravy přisuzovat vlastnosti týkající se prevence, léčby nebo vyléčení lidských onemocnění nebo na tyto vlastnosti odkazovat. Právní předpisy o poskytování informací o potravinách zakazují používání informací, které by uváděly spotřebitele v omyl, zejména pokud jde o charakteristiky potravin, jejich účinky nebo vlastnosti, nebo které potravinám připisují léčebné vlastnosti. Má-li tento zákaz být účinný, měl by se vztahovat také na obchodní úpravu potravin a na související reklamu, jak stanoví i nařízení (EU) č. 1169/2011. To neplatí pro botanický název. Rostlinné látky se definují podle použité části rostliny a botanickým názvem podle platné vědecké binomické nomenklatury zahrnující rod, druh, autora a v případě potřeby poddruh a odrůdu, jak stanoví § 30 odst. 5 písm. b) bod 1 zákona č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů.
15. U žalobce se tedy jedná např. o houbu *Cordyceps sinensis* – neboli Housnice čínská, běžně uváděná na trh pod obchodním názvem *Cordyceps*; houbu *Inonotus obliquus* – Rezavec šikmý, běžně uváděná na trh pod obchodním názvem *Chaga*; houbu *Ganoderma lucidum* – neboli Lesklokorka lesklá, běžně uváděná na trh pod obchodním názvem *Reishi*. Doplňky stravy uváděné žalobcem na trh, v jejichž složení jsou uvedeny houby, nemají tyto houby ve svém vědeckém jménu výraz „medicinální“ – lékařský, léčivý – oproti žalobcem namítaným rostlinám. Pokud však žalobce zmiňuje léčivé rostliny a potažmo i výraz „medicinální“ (léčivý, léčebný, zdravotní), má žalovaný za to, že léčivým přípravkem se dle § 2 odst. 1 zákona č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů rozumí: a) látka nebo kombinace látek prezentovaná s tím, že má léčebné nebo preventivní vlastnosti v případě onemocnění lidí nebo zvířat, nebo b) látka nebo kombinace látek, kterou lze použít u lidí nebo podat lidem, nebo použít u zvířat či podat zvířatům, a to buď za účelem obnovy, úpravy či ovlivnění fyziologických funkcí prostřednictvím farmakologického, imunologického nebo metabolického účinku, nebo za účelem stanovení lékařské diagnózy, což je u potravin – doplňků stravy uváděných žalobcem na trh zakázáno.
16. Žalovaný dále doplnil, že u doplňků stravy nedochází na rozdíl od léčivých přípravků k posuzování Státního ústavu pro kontrolu léčiv. Doplňky stravy však nemohou deklarovat vlastnosti prevence, léčby nebo vyléčení lidských nemocí nebo na tyto vlastnosti odkazovat. Přívlastek „medicinální“ je nedílnou součástí názvu existujících léčivých přípravků, které jsou řádně registrovány u Státního ústavu pro kontrolu léčiv. Uvedený přívlastek je rovněž součástí názvů zdravotnických přípravků, taktéž podléhajících registraci. Závěrem k tomuto žalobnímu bodu žalovaný konstatoval setrvání na svém názoru uvedeném v Protokolu.
17. V článku 7 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 1169/2011 je uvedeno: informace o potravinách nesmějí být zavádějící, zejména pokud jde o charakteristiky potraviny a

zvláště o její povahu, totožnost, vlastnosti, složení, množství, trvanlivost, zemi původu nebo místo provenience, způsob výroby nebo získání. Provedenou kontrolou bylo zjištěno, že žalobce uvádí na trh mimo jiné sedm produktů, které ve svém složení neobsahují žádné houby ani jejich části. Tyto potraviny jsou přesto na etiketě rovněž označeny termínem „medicinální houby“. Informace je uvedena v hlavním zorném poli etikety. Označení je patrné na grafickém znázornění potravin při uvádění na trh komunikačními prostředky na dálku na doméně mycomedica.cz a ze snímků etiket předmětných potravin.

18. Dle čl. 2 písm. a) nařízení (EU) č. 1169/2011 se „informacemi“ o potravinách rozumí informace týkající se potravin zpřístupněné konečnému spotřebiteli prostřednictvím etikety, jiného průvodního materiálu nebo jinými prostředky, včetně nástrojů moderních technologií nebo slovního sdělení. Dle čl. 2 písm. j) nařízení (EU) č. 1169/2011 se „označením“ rozumí jakákoli slova, údaje, ochranné známky, obchodní značky, vyobrazení nebo symboly, které se vztahují k určité potravíně a jsou umístěny na obalu, dokladu, nápisu nebo etiketě, a to i krčkové nebo rukávové, které potravinu provázejí nebo na ni odkazují. Dle čl. 2 písm. l) nařízení (EU) č. 1169/2011 se „hlavním zorným polem“ rozumí zorné pole, jehož si spotřebitel při nákupu s největší pravděpodobností všimne na první pohled, a které mu umožní okamžitě výrobek rozpoznat, pokud jde o jeho charakteristické rysy nebo povahu a popřípadě jeho obchodní značku. Pokud má obal několik shodných hlavních zorných polí, považuje se za hlavní zorné pole to, které zvolil provozovatel potravinářského podniku. Na základě shora uvedených definic rozporuje žalovaný tvrzení žalobce, že uvedená skutková zjištění neodpovídají skutečnosti (viz také pořízená fotodokumentace potravin a jejich obalů, která je přílohou Protokolu č. P019-61261/19 ze dne 01. 03. 2019 – 136 snímků). Zavádějící informace byla tedy spotřebiteli poskytnuta při jeho výběru v zorném poli, jehož si spotřebitel při nákupu s největší pravděpodobností všimne na první pohled a které mu umožní okamžitě výrobek rozpoznat, pokud jde o jeho charakteristické rysy nebo povahu a popřípadě jeho obchodní značku. Žalobce sám zvolil jako hlavní zorné pole výrobku „plochu“, kde shora uvedené výrobky v tomto zorném poli obsahují zavádějící informaci „medicinální houby“, neboť při uvádění potravin na trh komunikačními prostředky na dálku je spotřebitelům potravina nabízena vždy z pohledu hlavního zorného pole se zavádějící informací „medicinální houby“. Žalobce navíc v bodě 2) svých námitek v rámci odvolání proti Opatření č. P019-61261/19 uvedl: „Spotřebitel ví, že si kupuje potravinový doplněk vyrobený z hub a nemůže tudíž očekávat stejné účinky jako u léčiva (léku), které podléhá schválení státními orgány.“ Ze složení předmětných potravin je však patrné, že neobsahují žádné houby nebo jejich části, popř. např. extrakt, a tedy tyto potraviny žádné houby neobsahují.
19. Pro průměrného spotřebitele jsou určující informace uvedené v hlavním zorném poli výrobku, kdy předmětné výrobky obsahují zavádějící informaci „medicinální houby“. V konečném spotřebiteli tak mohl být vzbuzen dojem, že potraviny obsahují houby nebo její složky. Opatření tedy bylo uloženo oprávněně.
20. Žalovaným uložené opatření bylo koncipováno tak, aby v co nejmenším rozsahu zasáhlo do majetkových práv žalobce. Lhůta pro splnění opatření je dle něho dostatečně přiměřená k jeho interní implementaci. Žalobce nedoložil své tvrzení o schválení etiket Ministerstvem zdravotnictví včetně pojmu „medicinální“, tudíž zda ke schválení došlo ještě před nabytím účinnosti nařízení (EU) č. 1169/2011. I pokud by k této situaci došlo po nabytí účinnosti předmětného nařízení, nečinnost správního orgánu při postihování

protiprávního jednání či pochybení konkrétního zaměstnance v této souvislosti nemohou založit legitimní očekávání subjektu veřejné správy. K této otázce se v minulosti opakovaně vyjadřoval Nejvyšší správní soud (kupříkladu rozsudek ze dne 30. 4. 2010, č. j. 8 As 67/2009 – 66 či rozsudek ze dne 20. 12. 2013, č. j. 5 Afs 3/2012 – 131 či rozsudek ze dne 20. 4. 2009, č. j. 4 As 58/2008 - 97). Ve shodě se závěry obsaženými v citovaných rozhodnutích žalovaný uvádí, že aplikovatelnost zásady ochrany legitimního očekávání je omezena tím, že nesmí jít o „nezákonné“ legitimní očekávání. Individuální pochybení zaměstnance správního orgánu či jeho nečinnost tak při existenci jednoznačné právní úpravy nemůže vyvolat nemožnost přijetí kontrolního opatření pro futuro při zjevné nezákonnosti, nemůže ani založit legitimní očekávání a právo na porušování právních norem vyplývajících z národních, tak evropských právních předpisů. Žalovaný rovněž vyjádřil nesouhlas s tvrzením žalobce, že předjímá rozhodnutí soudu, kdy žalovaný zopakoval, že ve věci vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 30 A 82/2019 se nejedná o totožný předmět řízení.

21. Závěrem žalovaný uvedl, že kontrola dodržování povinností při uvádění potravin na trh byla u žalobce provedena dne 25. 11. 2015, 8. 3. 2016 a 12. 4. 2016. Na základě těchto kontrol byla kontrolované osobě v rámci správního řízení za rozsáhlé porušování norem potravinového práva udělena pokuta ve výši 50 000 Kč. Kontrola byla dále provedena dne 1. 2. 2018 a 2. 5. 2018. V rámci těchto kontrol bylo opětovně zjištěno rozsáhlé porušování norem potravinového práva, mimo jiné i zakázané léčebné tvrzení „medicinální“. Poslední kontrola proběhla dne 1. 3. 2019. Správní orgán tedy nenabyl dojmu, že by nadměrně zatěžoval žalobce. Uložená opatření byla povětšinou splněna. Žalobci si své protiprávní činnosti byl vědom, proto přistoupil k úpravám svých webových stránek. Webové stránky, na které žalobce poukázal, byly zaevidovány jako podnět ke kontrole. Opatření bylo vydáno na základě protokolu o kontrole. Ve smyslu ustanovení § 5 odst. 2 zákona č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o Státní zemědělské a potravinářské inspekci“), postačí v odůvodnění uvést pouze odkaz na tento protokol o kontrole. Nelze tedy souhlasit s námitkou žalobce, že opatření je nepřezkoumatelné.
22. Žalobu navrhl zamítnout.

IV. Jednání soudu

23. Zástupce žalobce úvodem sdělil, že podstatou odvolání bylo vyjasnění pojmu „medicinální houby“ v souvislosti s předmětnými výrobky. Uloženým opatřením D03 a D04 žalobce žalovanému vytkl, že na základě skutkových zjištění bylo nesprávným právním hodnocením dovozeno, že údajným uváděním zavádějících informací o vlastnostech a složení výrobků došlo k porušení zájmu průměrného spotřebitele, který by taková tvrzení mohl brát jako závadná. Dotčené výrobky předložil zástupce žalobce soudu jako důkazní prostředek pro posouzení hlavního zorného pole, přičemž doplnil, že nápis „medicinální houby“ se u všech výrobků nachází v pravém dolním rohu, ve třetí až čtvrté linii jako doplňující informace k ochranné známce, pod kterou žalobce podniká. Dle zástupce žalobce překročil žalovaný rámec správního uvážení a nesprávně aplikoval právní normu čl. 7 odst. 3 nařízení (EU) 1169/2011. Žalovaný opakovaně uváděl svůj názor, že v hlavním zorném poli se nachází zakázané zdravotní tvrzení, což je dle zástupce žalobce v rozporu se skutkovým zjištěním, kdy v hlavním zorném poli se žádný takový pojem nenachází.
24. Pověřená pracovnice žalovaného konstatovala, že v bodech D03 a D04 vydaného opatření se nejedná o zdravotní tvrzení dle čl. 10 nařízení (EU) 1924/2006, ale o

zavádějící informaci dle čl. 7 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 1169/2011. Dále uvedla, že uložené opatření se vztahovalo nejen na etikety, ale vztahovalo se i na produkty, které jsou na trh uváděny komunikačními prostředky na dálku.

25. Ke schválení etiket výrobků Ministerstvem zdravotnictví zástupce žalobce k dotazu soudu uvedl, že pro toto tvrzení nemá důkaz, který by bylo možné soudu předložit. V reakci na to pověřená pracovnice žalovaného doplnila, že dle platných i dřívějších předpisů existuje pouze notifikační povinnost doplňků stravy ve vztahu k Ministerstvu zemědělství. Doplněk stravy tedy neprochází posuzovacím řízením jako léčiva a léky.
26. Zástupce žalobce dále ke kontrolním zjištěním uvedl, že nešlo jen o zjištění, že žalobce uvádí na trh mimo jiné 7 produktů, které ve svém složení neobsahují houby ani jejich části. Z etiket výrobků je zřejmé, že žalobce nenabízí produkty, které by měly obsahovat houby, naopak jde o zcela precizované výrobky, které jsou mimo kategorii hub. Pojem „medicinální“ se objevuje pouze mimo zorné pole a je spojeno s ochrannou známkou jako firemního označení žalobce. V bodech D01 a D02 pak jde o vyjasnění termínu „medicinální“. Dle zástupce žalobce je třeba na průměrného spotřebitele hledět jako na velmi informovaného spotřebitele, který nakupuje tyto specifické výrobky. Pojem „medicinální“ je spotřebitelům, kteří se zajímají o tradiční čínskou medicínu, znám. Dále zástupce žalobce odkázal na vědecké a literární zdroje, kde je pojmu „medicinální houby“ užíváno. Je tak nesprávné se domnívat, že toto tvrzení by mělo ve spotřebiteli vzbudit dojem, že produkt vyléčí nemoc spotřebitele. Zástupce žalobce rovněž doplnil, že součástí ochranné známky je i pojem „medicinální (potažmo vitální) houby“, zároveň jde o součást obchodního označení.
27. K obchodnímu označení a ochranné známce pověřená pracovnice žalovaného uvedla, že i v takovém případě má žalovaná právo zasáhnout do označení, popřípadě i kontaktovat Úřad průmyslového vlastnictví. Termín „medicinální houby“ žalovaným nebyl hodnocen jako obchodní označení. Co do argumentace žalobce, že označení není obsaženo v hlavním zorném poli, pověřená pracovnice žalovaného odkázala na své vyjádření, kde je definice hlavního zorného pole dle čl. 2 písm. l) nařízení (EU) 1169/2011, kdy jde o pole, jehož si spotřebitel při nákupu s největší pravděpodobností všimne na první pohled a které mu umožní okamžitě výrobek rozpoznat, pokud jde o charakteristické rysy a povahu, případně o jeho obchodní značku. Dále doplnila, že i žalovaný vycházel z normativního hodnocení průměrného spotřebitele, kdy takový spotřebitel není dostatečně erudovaný, aby věděl, co je to betaglukan nebo chlorella. Spotřebitel by tak mohl očekávat obsažení hub. Na webových stránkách je pak deklarováno „medicinální houby – výrobky z hub, produkty z hub“. Rovněž pověřená pracovnice žalovaného konstatovala, že na internetových stránkách žalobce jsou výrobky zobrazeny pouze z hlavního zorného pole, ke složení výrobku je třeba scrollovat níže.
28. Zástupce žalobce vyjádřil své přesvědčení, že jde o specifický obor, ve kterém jsou spotřebitelé informováni velmi dobře a orientují se nejen podle složení, ale i dle výrobce, tradice a ceny. Naopak je dle něho nepředstavitelná existence spotřebitele, který by si výrobek zakoupil, aniž by si zjistil jeho obsah. Pojmy „medicinální houby“ a „vitální houby“ jsou ochrannou známkou, nejedná se o označení výrobku jako takového, k tomu slouží etiketa a údaje v hlavním zorném poli.
29. Zástupce žalobce v konečném návrhu shrnul již dříve uvedené, vyjádřil přesvědčení, že definici uvedenou v předmětném nařízení EU nenaplnuje. Především proto, že nařízení je třeba vykládat z pohledu průměrného spotřebitele, který je judikaturou definován a rozumí se jím v rozumné míře pozorný, opatrný spotřebitel, který má dostatek

informací, a to vše s ohledem na jeho sociální, kulturní a jazykové faktory. Dle zástupce žalobce se u tohoto typu potravinového doplňku jedná o určitou omezenou a vymezenou komunitu spotřebitelů, kteří opakovaně tyto výrobky kupují a to jak na internetu, tak i v kamenných prodejnách. Rozhodně se pak jedná o spotřebitele opatrné, pozorné a znalé toho, co kupují a za jakou cenu. Průměrný spotřebitel tak nemůže být vymezen jako běžný spotřebitel, který nakupuje potraviny denní potřeby, kdy by případně mohlo dojít k záměně nebo k nenaplněnému očekávání. Tito spotřebitelé vědí, že se jedná o doplněk stravy, který má dodat lidskému tělu prospěšné látky, které v běžných prodejnách není možné nalézt. Běžně zažitý pojem „medicinální“ proto nelze brát jako zdravotní tvrzení, má se brát jako přenesení tradiční čínské medicíny do současné doby, kdy povědomí a očekávání průměrného spotřebitele je dostatečným korektivem. Použití historického pojmu „medicinální houby“ si spotřebitel nemůže spojit se zdravotními účinky nebo očekáváními. Tento tradiční pojem se objevuje i v odborné literatuře, což je celá oblast osvěty, kde má spotřebitel možnost se o produktech z hub a jejich účincích dozvědět. Spotřebitel nemá očekávání, že si kupuje lék, ví, že si kupuje potravinový doplněk a nemá tak očekávání jako u léčiva. Pojem „medicinální“ se pak dle zástupce žalobce nenachází v hlavním zorném poli. Definice „medicinální“ je uvedena výhradně s produktem ve smyslu označení výrobce, nikoliv označení výrobku. Označení výrobku je v hlavním zorném poli a vyhovuje evropskému nařízení. Rozhodnutí navrhl zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu projednání.

30. Pověřená pracovnice žalovaného v konečném návrhu vyjádřila nesouhlas s žalobcem, že produkty jím uváděné na trh nakupuje erudovaný průměrný spotřebitel. Je třeba bránit i spotřebitele z tzv. skupiny zranitelných spotřebitelů, pro které jsou dle názoru žalovaného tyto produkty primárně určeny. Jsou to spotřebitelé se zdravotními problémy a vážnými chorobami, kdy tito spotřebitelé nemají dostatek informací. Žalobu navrhla zamítnout.

V. Posouzení věci krajským soudem

31. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního, zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného správního orgánu, přičemž rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body. Soud dospěl k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.
32. Ze správního spisu je zřejmé, že dne 1. 3. 2019 byla u žalobce provedena kontrola dodržování povinností při uvádění potravin na trh. O kontrole byl sepsán Protokol dodržování povinností při uvádění potravin na trh č. P019-61261/19. Proti tomuto protokolu byly dne 15. 3. 2019 podány námitky, které žalovaný dne 28. 3. 2019 svým sdělením, č. j. SZPI/AJ625-14/2019, jako nedůvodné zamítl. Na základě kontroly dodržování povinností při uvádění potravin na trh a skutkových zjištění bylo postupem v souladu s § 5 odst. 2 zákona o Státní zemědělské a potravinářské inspekci vydáno dle § 5 odst. 1 písm. c) citovaného zákona opatření č. P019-61261/19/D, kterým byla uložena povinnost odstranění nedostatků označení v Protokolu jmenovaných potravin. Proti tomuto opatření se žalobce odvolal. Žalovaný svým rozhodnutím ze dne 11. 3. 2019 uvedené opatření změnil.
33. Krajský soud se předně zabýval žalovaným tvrzeným porušením čl. 7 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 1169/2011, kterého se žalobce měl dopustit tím, že sedm jím na trh uváděných produktů, neobsahujících žádné houby ani jejich části, byly označeny

termínem „medicinální houby“. Krajský soud se stakovým závěrem žalovaného neztotožnil. Z citovaného ustanovení plyne, že *„Informace o potravinách nesmějí být zavádějící, zejména pokud jde o charakteristiky potraviny a zvláště o její povahu, totožnost, vlastnosti, složení, množství, trvanlivost, zemi původu nebo místo provenience, způsob výroby nebo získání.“* Přičemž toto hledisko je posuzováno z pohledu průměrného spotřebitele, o čemž ostatně nebylo mezi účastníky sporu. Judikaturou je průměrný spotřebitel definován jako spotřebitel, *„který má dostatek informací a je v rozumné míře pozorný a opatrný s ohledem na sociální, kulturní a jazykové faktory (jak je vykládáno Soudním dvorem EU)“* (viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 24. 4. 2013, sp. zn. 23 Cdo 3845/2012).

34. S ohledem na uvedenou definici krajský soud konstatuje, že takto vymezený spotřebitel je bezpochyby způsobilý rozpoznat, že u daných sedmi výrobků není jejich obsah tvořen houbami, byť etiketa nese nápis „medicinální houby“. K tomuto závěru krajský soud dospěl z důvodu, že na přední straně etikety výrobku je zřetelně uveden název produktu a pod tímto názvem je vyobrazena rostlina, popřípadě jiná složka, ze které byl přípravek vyroben. Navíc uvedený pojem tvoří pouze okrajovou část loga „Mycomedica“. Nadto je třeba uvést, že složení výrobku je pak uvedené na jeho zadní straně. Obdobné platí i pro produkty prodávané na webových stránkách, kdy složení, dle dokumentace založené ve správním spisu, je spotřebiteli taktéž dostupné v sekci O produktu. Pominout nelze ani skutečnost, že pojem „medicinální houby“ je součástí ochranné známky, jak bude soudem rozvedeno níže. Uvedení pojmu „medicinální houby“ na výrobcích neobsahujících houby proto dle názoru krajského soudu není zavádějícím ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 1169/2011, kdy u průměrného spotřebitele nemůže při vnímání hlavního zorného pole jako celku, nikoli jen určité části, vzniknout pochybnost o tom, že by daný produkt měl obsahovat houby nebo jejich části.
35. K porušení čl. 7 odst. 3 nařízení (EU) 1169/2011, dle kterého: *„S výhradou odchylek stanovených v právních předpisech Unie, které se vztahují na přírodní minerální vody a na potraviny určené pro zvláštní výživu, nesmějí informace o potravině připisovat jakékoli potravině vlastnosti umožňující zabránit určité lidské nemoci, zmírnit ji nebo ji vyléčit, ani na tyto vlastnosti odkazovat.“*, považuje krajský soud za potřebné zdůraznit, že pojem „medicinální houby“ nepředstavuje žádnou informaci, pokud jde o obsah prodávaného produktu. Je totiž součástí ochranné známky a společně s nápisem „MycoMedica“ vytváří v jednom rámečku ucelený pojem. Že se jedná pouze o pojem související s ochrannou známkou, dokládá symbol ® umístěný vpravo nahoře tohoto názvu. Tato skutečnost je rovněž patrna z databáze Úřadu průmyslového vlastnictví, ze které bylo ověřeno, že ochranná známka ve znění „MycoMedica medicinální houby“ byla zapsána pod č. 555054. Žalobce vysvětlil, že pomocí ochranné známky dává najevo svůj podnikatelský záměr, a to šíření přípravků východní medicíny, tedy Tradiční čínské medicíny (TČM), na našem trhu, neboť je přesvědčen, že tento pojem je adekvátním symbolem možno říci i tohoto léčebného směru. Zmíněný název ostatně zanesl i do svého označení obchodní firmy.
36. Průměrný spotřebitel, jak byl definován výše, je tedy při posuzování nabízených produktů prostřednictvím nápisů na jejich přední straně informován o názvu výrobku, který je doplněn o symbolický obrázek. Současně se na čelní straně tohoto výrobku nachází shora zmiňované logo ochranné známky. Průměrný spotřebitel je tak dostatečně vypovídajícím způsobem informován o názvu výrobku a dále prostřednictvím uvedené ochranné známky umístěné vpravo dole získává informaci, že se s největší pravděpodobností bude jednat o přípravek TČM. Pokud bude mít spotřebitel zájem o

podrobnější informaci o produktu, najde ji na zadní straně obalu v části „složení“. Možnost zjistit složení produktu má i spotřebitel, který se rozhodne ke koupi prostřednictvím e-shopu.

37. Z popsaného dle názoru krajského soudu nelze v žádném případě vyvozovat závěry, které ve správním řízení zaujal žalovaný. Soud přitom vycházel z jím prezentované definice pojmu „medicinální“, tedy pojmu zahrnujícího nejen výraz „léčivý“, ale i „léčebný“, „zdravotní“ a „lékárnický“. Pod tímto označením tedy nelze hledat pouze lékařské přípravky umožňující vyléčit určitou nemoc, skrývá se zde i pojem „léčebný“, který je ve zdravotnictví taktéž užíván, nicméně nelze pod ním hledat postup slibující vyléčení (viz například léčebný lázeňský pobyt).
38. Ve vazbě na shora uvedená tedy krajský soud konstatuje, že umístěním ochranné známky na výrobku žalobce za použití názvu „medicinální houby“ žalobce neporušil ustanovení čl. 7 odst. 3 nařízení (EU) 1169/2011, neboť tento pojem nebyl součástí názvu výrobku. Navíc pojem „medicinální houby“ lze považovat za ustálený pojem úzce spjatý s TČM. Stejně tak by například žalobci nemohlo být vytýkáno, kdyby na obalu svého výrobku uvedl u loga ochranné známky například pojem „smetanka lékařská“. V tomto případě by se bezesporu jednalo o užití botanického názvu byliny, a určitě by nebylo možné vytržením z kontextu vytýkat žalobci užití pojmu „lékařská“, jakožto pojmu připisujícímu danému výrobku vlastnosti umožňující zabránit určité lidské nemoci.

VI. Závěr a náklady řízení

39. Vzhledem k výše uvedenému krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, ve kterém bude vázán vysloveným právním názorem (§ 78 odst. 1, 4 a 5 s. ř. s.).
40. Ohledně nákladů řízení postupoval krajský soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalobce. Jeho důvodně vynaloženými náklady byl zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a dále odměna zástupci a jeho režijní výlohy. Odměna za zastupování se u soudních řízení dle s. ř. s. stanoví podle zásad pro mimosmluvní odměny, tedy podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (advokátní tarif). Zástupce učinil celkem 3 úkony právní služby po 3 100 Kč, a to převzetí věci, sepsání žaloby a účast na jednání (§ 11 odst. 1 písm. a), d) a g) advokátního tarifu). Dále krajský soud přiznal žalobci nárok na úhradu 3 režijních paušálů po 300 Kč (§ 13 advokátního tarifu), náhradu za promeškaný čas ve výši 800 Kč (§ 14 advokátního tarifu), cestovné ve výši 1 333 Kč a DPH 21% ve výši 2 590 Kč. Celkem tedy 17 923 Kč. Krajský soud uložil žalovanému takto vyčíslené náklady zaplatit do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku do rukou zástupce žalobce.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 19. května 2021

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu